

Библиотека
Прозна пушовања

Наслов оригинала
Michael Ende
Tranquilla Trampeltreu

Copyright
Text © 2012 by Thienemann in Thienemann-Esslinger Verlag GmbH, Stuttgart
Illustrations © by Julia Nüsch
© 2022, за српски језик ОДИСЕЈА

Михаел Енде

ТРАНКВИЛА ТРАПАЉОЗ ИСТРАЈНА КОРЊАЧА

Илустровала
Јулија Ниш

Превела с немачког
Смиљка Блажин

Одисеја
Београд, 2022.

Једног лепог јутра корњача Транквила Трапађоз седела је на сунцу испред своје мале удобне пећине и с уживањем доручковала лист боквице.

Изнад ње, на грани прастаре маслине, чучала је голубица Зулејка Среброгривац и чистила блиставо перје. Баш тад је долетео и голуб Соломон Среброгривац, поклонио се голубици више пута и узвикнуо: „О, Зулејка, радости срца мога, јеси ли већ чула вест? Велики султан свих животиња, Лео Двадесет осми, приредиће свадбу. Морамо, зенице ока мога, одлетети до његове пећине.”

„О, мој господине и господару”, гугутаво је одвратила голубица, „а јесмо ли позвани на свадбу?”

„Буди спокојна, моја звездо водиљо”, одговорио је Соломон Среброгривац и поклонио јој се још неколико пута, „све животиње, велике и мале, старе и младе, дебеле и мршаве, копнене и водене, позване су на свадбу, а самим тим и ми. Биће то најлепша икад виђена прослава. Само што треба да пожуримо, свечаност се приближава, а пут до Лавље пећине веома је дуг.”

Зулејка је климнула главом и голубови одлетеше.

A whimsical illustration of a fantastical landscape. In the foreground, a large turtle with a brown and blue patterned shell sits on a grassy bank. To its right, a mole with a long, pink nose and a purple and brown body is visible. The background features rolling green hills, a large tree with glowing green leaves, and a crescent moon in a dark, starry sky. The overall style is soft and painterly.

Транквила Трапађоз, која је чула разговор голубова, утонула је у тако дубоко размишљање, да је сасвим заборавила да поједе остатак доручка. „Ако су све животиње, велике и мале, старе и младе, дебеле и мршаве, копнене и водене, позване на свадбу”, говорила је за себе, „онда сам позвана и ја. Зашто, уосталом, не бих отишла на најлепшу икад виђену прославу?”

Пошто је о томе размишљала цео дан и целу наредну ноћ, донела је чврсту одлуку да иде.

Кренула је на пут уз прве зраке јутарњег сунца. Додуше полако, корак по корак, али незаустављиво.

Скоро цео дан је тако милела, док није стигла до ружиног грма. Ту је, усред своје раскошне мреже, живела паучица Фатима Крсташ.

„Ехеј, Транквила!”, позвала је паучица. „Куда тако журиш, ако сме да се зна?”

„Добро вече, Фатима Крсташ!”, одговорила је корњача и застала да мало предахне. „Као што знаш, наш велики султан Лео Двадесет осми позвао је све животиње на свадбу. Па ето, и ја сам тамо кренула.”

Фатима Крсташ је укрстила своје дуге предње ноге изнад главе и почела толико да се кикоће да се цела мрежа опасно затресла.

